

Nogle af udvalgets spørgsmål til miljøministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 2:

Ministeren bedes nærmere redegøre for, hvad der, jfr. § 7 a, stk. 2, forstås ved dispensation »i særlige tilfælde«.

Svar:

Som noget grundlæggende i lovforslaget henlægges administrationen af bestemmelserne, herunder bl.a. af § 7 a, til kommunerne. Der vil ikke blive tale om central styring af kommunernes administration, hvorfor der ikke vil blive udstedt retningslinjer for administrationen af bl.a. § 7 a.

Vedtagelse af lovforslaget indebærer således, at det er den enkelte kommune, der konkret må afgøre, om dispensation bør gives.

For at opfylde lovforslagets formål bør dispensationsadgangen dog også i fremtiden administreres restriktivt.

Til illustration af ministeriets praksis på området kan anføres, at der er givet personlige dispensationer i følgende tilfælde:

- til ejere eller forpagtere af dagligvarebutikker og af de i sommerhuslovens § 1, stk. 4, nævnte virksomheder, når det har været nødvendigt af hensyn til virksomhedens drift,
- til personer, der i forbindelse med erhvervelsen af ejendommen fejlagtigt af kommunen har fået oplyst, at den lovligt kunne benyttes til helårsbeboelse,
- ved alvorlig sygdom og invaliditet, hvor en rimelig tilværelse kun har kunnet opnås i sommerhuset. Helbredsmæssige årsager i øvrigt har normalt ikke bevirket, at der er givet dispensation.

Siden 1977 er der behandlet 650 dispensationsansøgninger. Heraf er der ud fra ovennævnte hensyn givet betingede, individuelle dispensationer i 36 tilfælde. Disse tal viser, hvor restriktivt »i særlige tilfælde« skal forstås.

Spørgsmål 3:

Er bemærkningerne til ovennævnte bestemmelse vedrørende erhvervsmæssigt og kulturelt betingede dispensationer udtømmende, eller kan alle søge om dispensation vedrørende overnatning i sommerhusområder i perioden 1. oktober til 1. april?

Svar:

De tilfælde, der er nævnt i bemærkningerne til forslaget til § 7 a, stk. 2, er ikke udtømmende, men alene tænkt som eksempler på tilfælde, hvor der bør kunne dispenseres.

Alle kan søge om dispensation, men som nævnt i mit svar på udvalgets spørgsmål 2 må bestemmelsen administreres yderst restriktivt.

Spørgsmål 15:

Ministeren bedes oplyse, hvem der har genhusningspligt for personer, der uden tilladelse benytter deres sommerhus som helårsbeboelse, og for hvem det gælder, at de ikke har bolig i nogen anden kommune.

Svar:

Pligten til at yde social bistand påhviler efter bistanndslovens § 10, stk. 1, opholdskommunen. Dette indebærer, at sommerhuskommunerne er forpligtet til at yde social bistand til personer, der bor ulovligt i deres sommerhuse. Forpligtelsen omfatter således også anvisning af husly til husvilde familier i henhold til bistanndslovens § 31. Denne bestemmelse angår kun familier, og der skal ydes betaling for huslyet. Ved husly forstås ikke nødvendigvis en almindelig beboelseslejlighed, men forpligtelsen kan opfyldes derved, at der ydes den husvilde familie »tag over hovedet«.

Spørgsmål 16: